

[Aksel Larsen.]

lig at Tekstilindustriens Forhold, hvad Udbytte angaar, ikke er saa straalende. Selv det ærede Medlem Hr. Prieme maa naturligvis erkende, at det er rigtigt: Industrien tjener ganske kolossalt paa den Krisepolitik, Regeringen har ført. Det samme er Tilfældet med Bank- og Rentekapitalen. Det illustreres gennem de stadig stigende store Indtægter og gennem Formuernes kolossale Vækst, og det illustreres mest tydeligt og daglig gennem de voldsomme Spring opefter i Børskurserne for alle mulige Industriforetagender, for Rederiaktieselskaber og ogsaa for Bankforetagender o. lign.

Det er ogsaa disse Kendsgjerninger, der berettiger det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen til her fra denne Talerstol at fastslaa, at Socialdemokratiet i udstrakt Grad nyder Tillid i alle Befolkningskredse her i Landet. Det var et Argument, det ærede Medlem brugte imod Det konservative Folkeparti. Jeg erkender dets Virkningsfuldhed, for det er rigtigt: Socialdemokratiet nyder paa Grund af sin Politik, der saa sandelig langt fra har socialistisk Tendens, en virkelig Tillid i alle Befolkningsgrupper! Det er ganske vist saadan, at der er visse Befolkningsgrupper, hvor Tilliden til Socialdemokratiet vokser. Det er de Befolkningsgrupper, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hidtil havde Monopol paa at repræsentere. Der er andre Befolkningsgrupper, hvor Socialdemokratiets Politik bevirker, at Tilliden bliver mindre og mindre. Det er først og fremmest i Arbejderklassen, og derover var vi jo alle sammen klar, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen saavel som Statsministeren maaske mere end nogen anden.

Det skal ses i Ly af de Kendsgjerninger, og det skal ses som en nødvendig Følge af denne Politik, at Regeringen nu har set sig nødsaget til henkastet mellem en Bunke andre Lovforslag at fremrykke med et Forslag om Forfatningsændring. Vi underkender ikke den spirende reaktionære Tendens, der ligger i dette saakaldte Forfatningsændringsforslag, den Tendens, som er begravet i en uskyldig Paragraf om et Revisionsudvalg, men som naar som helst kan udvikle sig til at blive lyslevende Virkelighed i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft saavel som

Statsministeren tidligere har udtalt deres varme Sympati for, nemlig et Erhvervsting, der skal have en meget stor Indflydelse paa Lovenes Udarbejdelse og Gennemførelse.

Men i den nuværende Sammenhæng er det jo nu tydeligt, at man regner heller ikke fra socialdemokratisk Hold med saa snart at faa gennemført denne Forfatningsændring i mere eller mindre tilstodset Form. Man regner derimod med noget andet. Man regner med, at den skal bane Vejen for praktiske Forhandlinger om en Valglovsændring i de af saavel Socialdemokratiet som Venstre ønskede Retninger, og man regner med, at Bulderet om en paastaet Forfatningskamp skal faa store Dele af Arbejderbefolkningen til endnu et Stykke Tid at slaa sig til Taals med den Politik, der bliver ført, i Troen paa, at det er Landstinget, der er den store Fjende, at det er Landstinget, som saboterer alt muligt.

Vi Kommuner er naturligvis de mest ivrige Tilhængere af, at Landstinget bliver sat paa Plads, og at Landstinget bliver afskaffet; men vi er ikke Tilhængere af, at der kommer noget andet i Stedet for Landstinget, og vi er ikke Tilhængere af, at Landstinget bruges som Skærmbret for en arbejderfjendtlig og i sine politiske Konsekvenser reaktionær Politik. Det er ikke des mindre det, der bliver gjort. Hvis man f. Eks. fra de arbejdsløses Side kommer og bebrejder Socialdemokratiet og Regeringen, at der bliver gjort saa lidt for de arbejdsløse, bliver der svaret: Vi vil saa gerne, men Landstinget stemmer jo alting ned! Paa lignende Maade gaar det, hvis Arbejderbefolkningen kommer med andre Bebrejdelser mod Socialdemokratiet.

Lad os for en Gang Skyld faa Tingene sat paa Plads. Jeg har ikke den ringeste Sympati for Landstinget, ønsker det fjernet hurtigst muligt; men der er ikke en eneste Arbejdsløshedslov, som i de sidste to Aar er blevet stemt ned af Landstinget. Det er sket i Folketinget. Det er her, Forslagene om Hjælp til de arbejdsløse strander. Det er her, Forslagene bliver enten stemt ned, hvis de naar frem til Afstemning, eller bliver syltet, hvis de naar blot saa vidt at komme til første Behandling.

Det er Folketinget med Socialdemokratiet i Spidsen, som sørger for at sabotere,